

Αξιότιμε κύριε Πρύτανη
Αξιότιμε κύριε Κοσμήτορα
Αξιότιμε κύριε Διοικητά
Αξιότιμοι εκπρόσωποι των Δωρητών Ευεργετών
Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι

Ήταν λίγο υπερβολικός ο Πρύτανης, αλλά ειλικρινά όταν ξεκινήσαμε το 2008- 2009 το πρόγραμμα Simulation - και είδα εδώ λίγο νωρίτερα με συγκίνηση έναν από τους πρωτεργάτες αυτού του προγράμματος στην Ιατρική Σχολή στο Εργαστήριο Ιατρικής Φυσικής τον Κώστα Λουκά ήταν πολύ δύσκολο και μάλλον πρόωρο.

Εκείνο που είναι σημαντικό – και δεν θα σας κουράσω καθόλου- είναι να ευχαριστήσουμε για όλες τις δομές που χρειάστηκε να φτιαχτούν και αυτό το οφείλουμε στον Θάνο Δημόπουλο και τους συνεργάτες του, γιατί βρήκε τους πόρους και βρήκε τους ανθρώπους για να λειτουργήσει αυτό το κτήριο. Και ξέρετε πραγματικός οικοδεσπότης σε αυτό το χώρο είναι ο κύριος Αποστολόπουλος, που όπως σωστά μας θύμισε, ήταν αυτός που ως τότε Διοικητής ή Αναπληρωτής Διοικητής του Νοσοκομείου, υπέγραψε την παραχώρηση του χώρου αυτού στο Πανεπιστήμιο για να κάνουμε το ΑΚΙΣΑ.

Και φτάσαμε εδώ σήμερα να έχουμε ένα πολύ μοντέρνο και σύγχρονο κέντρο προσομοίωσης. Όχι σαν αυτό που είχαμε τότε κύριε Κώστα (Λουκά) στο υπόγειο του αμφιθεάτρου Ανατομικής, στο Εργαστήριο Ιατρικής Φυσικής με τον Καθηγητή Βαγγέλη Γεωργίου τότε Διευθυντή.

Νιώθω, αλήθεια, χρέος μου ως Διευθυντής του Τομέα Χειρουργικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου γιατί οδηγείτε την χειρουργική εκπαίδευση, όχι μόνο των χειρουργών αλλά και όλων των χειρουργικών ειδικοτήτων στον 21ο αιώνα.

Ξέρετε η χειρουργική εκπαίδευση έλκει την καταγωγή της στην εποχή των αρχαίων Αιγυπτίων και αμέσως μετά των αρχαίων Ελλήνων και δεν είχε αλλάξει σημαντικά μέχρι τον 19^ο αιώνα. Τότε ο William Halsted επινόησε τα πρώτα προγράμματα εκπαίδευσης των ειδικευομένων στην χειρουργική, τα residencies. Η λογική τότε ήταν «δες ένα, κάνε ένα, δίδαξε ένα, see one, do one, teach one». Με όλα τα ηθικά, δεοντολογικά, και πραγματικά προβλήματα εν τέλει.

Η τεχνολογία άλλαξε την χειρουργική πρακτική και συνακόλουθα μας ανάγκασε να αλλάξουμε και την χειρουργική εκπαίδευση. Δε νοείται σήμερα νέος χειρουργός να μην έχει την ευκαιρία να εκπαιδευτεί σε πραγματικά σενάρια. Και ήρθαν οι προσομοιωτές οι οποίοι άλλαξαν τελείως το μοντέλο της χειρουργικής εκπαίδευσης για να είναι ασφαλέστερο το χειρουργείο, να είναι καλύτερος ο χειρουργός κάθε χειρουργικής ειδικότητας, να είναι αποτελεσματικότερη η πράξη του. Εδώ φτάσαμε σήμερα.

Θέλω να σας ευχαριστήσω που μας δώσατε την ευκαιρία, στο δυτικό πόλο της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών να στήσουμε ένα τέτοιο κέντρο προσομοίωσης που πραγματικά βοηθά να περάσει η χειρουργική εκπαίδευση στον 21^ο αιώνα. Φιλοδοξία μας είναι το αντίστοιχο πράγμα – και έχω ταλαιπωρήσει πάρα πολύ την κα Ψαλτοπούλου για να μας βρει τους χώρους, τους βρήκαμε ήδη στο

κεντρικό campus στο Γουδί – να χτίσουμε ένα αντίστοιχο κέντρο με τον ίδιο τρόπο, με ευεργέτες, για να στεγάσει τις ανάγκες όλων των Κλινικών και Μεταπτυχιακών Προγραμμάτων τα οποία εδράζονται στο Πανεπιστήμιο.

Εύχομαι καλή αρχή στο κέντρο αυτό, είμαστε πάντα συνοδοιπόροι σε ό,τι χρειαστεί, και ναι, κ. Μυριανθέα, αφορά απολύτως και τη Νοσηλευτική Σχολή και παρακαλούμε πάρα πολύ να εντάξετε στο κέντρο και τους δικούς σας χειρουργούς οι οποίοι επίσης έχουν ένα εξαιρετικό record στην λαπαροσκοπική και την ελάχιστα επεμβατική χειρουργική.

Σας ευχαριστώ πολύ, εύχομαι καλή δύναμη και καλή επιτυχία.